

Παραμελημένη καὶ ἄγρια θὰ γύριζες, σὰν τροχὸς μηχαν-
νῆς ποῦ δὲ χρησιμεύει γιὰ τίποτε

Γυρίζει ὁ ἔρρημος πατέρας ἐπὶ ἔρρημό σπῆτί του, φιλεῖ
ένα-ένα τὰ ροῦχα τοῦ παιδιοῦ του, κλειδώνει, πετᾷ τὸ κλειδί
ἐς τὰ κεραμίδια καὶ φεύγει

Τᾶχα νὰ γύρισε πλὰ πίσω ;

[Ἀθῆναι, 1894]

ΔΗΜ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΣΚΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Εἶνε ἀδυναμία ἀνθρωπίνη νὰ βλέπη τις τὴν ἀθλιότητά του·
ἀλλ' εἶνε ἀδυναμία ἐπίσης καὶ νὰ μὴ τὴν βλέπη. Καὶ εἰς τὴν
μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίστασιν εἶνε ἄξιος οἴκτου· εἰς τὴν
πρώτην διὰ τὴν διορατικότητά του, εἰς τὴν δευτέραν διὰ τὴν τύ-
φλωσίν του.

* *

Ἀνθρωπος χωρὶς μυκλὸ εἶνε σὰν πλοῖο χωρὶς τιμόνι· ἅμα τοῦ
λείπη καὶ ἡ καρδιά, εἶνε σὰν πλοῖο χωρὶς μηχανή.

* *

Τὰ χρέη τὰ ὅποια πληρόνομεν, ἀφίνουν τρύπας· τὰ χρέη τὰ
ὅποια δὲν πληρόνομεν, ἀφίνουν κηλίδας.

* *

Περισσότερον εὐχαριστεῖται ν' ἀνευρίσκη τις τὰς ἰδέας του εἰς
ἐν βιβλίον, ἢ νὰ εὐρίσκη νέας· δὲν ἀναγινώσκει τὸν συγγραφέα·
ἀναγινώσκει τὸν ἑαυτὸν του.